

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Svaranden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att strecksatsen avseende "rättsliga förfaranden" i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001/EG inte var tillämplig i förevarande ärende, på den grunden att handlingen inte var ett dokument som "förberetts för rättsliga förfaranden". I rättsligt hänseende borde svaranden ha kommit fram till att detta undantag var tillämpligt.
2. Andra grunden: Sökandena anför vidare, eller i andra hand, att den enda rättsligt godtagbara följden av en adekvat intresseavvägning enligt strecksatsen avseende "affärsintressen" i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001/EG hade varit att besluta att inte lämna ut handlingen, mot bakgrund av (i) den betydande vikten av sökandenas privata intresse av att undvika utlämnandet och (ii) det endast vaga och generella allmänintresset av utlämnandet.

Talan väckt den 3 juli 2018 – de Volksbank mot SRB

(Mål T-406/18)

(2018/C 311/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: de Volksbank NV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar och T. Waterbolk)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 12 april 2018 om beräkning av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3),
- alternativt ogiltigförklara ovannämnda angripna beslut och fastställa att kommissionens delegerade förordning 2015/63 (den delegerade förordningen)⁽¹⁾ delvis eller helt inte kan tillämpas, i enlighet med artikel 277 FEUF,
- under alla omständigheter förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 103.2 i direktiv 2014/59/UE,⁽²⁾ artikel 70.2 i förordning 806/2014⁽³⁾ och artikel 4.1 i den delegerade förordningen, bestående i att ojämförbara uppgifter använts för att fastställa sökandens nettoskulder.
 - Det framgår av ordalydelsen i och syftet med artikel 103.2 i direktiv 2014/59/EU och artikel 70.2 i förordning 806/2014, att SRB ska använda uppgifter från samma tidpunkt eller tidsperiod för att beräkna nettoskulder i enlighet med dessa bestämmelser.
 - Det framgår av ordalydelsen i och syftet med artikel 4.1 i den delegerade förordningen, mot bakgrund av direktiv 2014/59/EU och förordning 806/2014, att SRB måste använda jämförbara uppgifter för att säkerställa en rimlig bidragsberäkning grundad på bankens riskprofil.

2. Den andra grunden, som åberopas alternativt till den första grunden, avser att motparten åsidosatte artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59/EU, samt artikel 290 FEUF, eftersom att den delegerade förordningen, såsom den tillämpats av SRB, går utöver kommissionens befogenhet, vilket medför att nämnda förordning inte kan tillämpas enligt artikel 277 FEUF.
- Den delegerade förordningen kompletterar väsentliga delar av direktiv 2014/59/EU, vilket strider mot artikel 290 FEUF.
 - Den delegerade förordningen är inte förenlig med ordalydelsen i och syftet med direktiv 2014/59/EU för det fall att artiklarna 4.1, 4.2 och 16.2 i den delegerade förordningen ska tolkas så, att SRB måste använda ojämförbara uppgifter.
 - I den del den delegerade förordningen innehåller bestämmelser om beräkningen av det grundläggande årliga bidraget går den delegerade förordningen utöver den befogenhet som tillerkänns genom artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU.
3. Den tredje grunden avser att svaranden åsidosatte proportionalitetsprincipen, då sökandens garanterade insättningar inte beaktades i vederbörlig ordning.
- SRB:s beräkningsmetod är olämplig för att uppnå ändamålen med direktiv 2014/59/EU, förordning 806/2014 och den delegerade förordningen.
 - SRB:s beräkningsmetod går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå ändamålen med ovannämnda lagstiftning.
4. Den fjärde grunden avser att svaranden åsidosatte rättssäkerhetsprincipen, då sökandens garanterade insättningar inte beaktades i vederbörlig ordning.
- Sökanden kunde inte förutse SRB:s tolkning av den delegerade förordningen.
5. Den femte grunden avser att svaranden åsidosatte likabehandlingsprincipen, då sökandens garanterade insättningar inte beaktades i vederbörlig ordning.
- Till skillnad från andra banker med samma eller liknande storlek och riskprofil, måste sökanden betala ett betydligt högre bidrag till den gemensamma resolutionsfonden.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentet och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 18 juli 2018 – Aeris Invest mot ECB

(Mål T-442/18)

(2018/C 311/16)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Chimenos Minguella och G. Ferrer González)